

Aleksander Benedykt Sobieski

[uczeń](#)

[mecenas](#), [król polski](#)

Ur. 6.9.1677, Gdańsk

Zm. 19.11.1714, Rzym

Dane rodziców

Jan III Sobieski (1629-1696)

Maria Kazimiera d'Arquien (1641-1716)

Wychowanie i wykształcenie

Matka chciała, by syn pobierał nauki od szóstego roku życia, ale Aleksander zaprotestował, a [Jan III Sobieski](#) się za nim wstawił. Naukę rozpoczął później, z bratem [Konstantym](#).

[Retoryki](#) nauczał go (i jego brata Konstantego) Marcin Winkler. Jego wychowawcą był jezuita Karlo Mauricio Vota. Wykładał on [historię](#), [geografię](#) oraz ustrój polityczny. Potem wychowawcą został Remigian Suszycki z [Akademii Krakowskiej](#). Przekazywał informacje w formie wykładu opartego na pytaniach i odpowiedziach.

Aleksander przejawiał duże zdolności językowe. Przede wszystkim jednak interesował się sztukami pięknymi, muzyką i teatrem. [Teorii inżynierii](#) i [sztuki wojennej](#) uczył go Francois Charles Hocquart, następnie kawaler de Neufmaison. Edukacja objęła także umiejętności dworskie - taniec, konwersację.

Wykształcenie było zgodne z [instrukcją](#) stworzoną dla młodszych synów przez [ojca](#).

Etapy kariery dot. edukacji

Uzupełnieniem nauki był udział w wyprawie mołdawskiej w 1691 roku.

Fakty z życia osobistego

Muzyka okazała się jego pasją - w Oławie i Rzymie (dokąd często wyjeżdżał, a w 1710 roku osiadł na stałe) miał swoją kapelę.

W 1709 roku (jako Armonite Calidio) wstąpił do rzymskiej akademii [Arcadia](#) - zgromadzenia pisarzy, artystów i uczonych, podczas spotkań (również w jego rezydencji) uczestniczył w dyskusjach literackich i artystycznych, deklamował własne wiersze pisane po łacinie.

Był mecenasem uczonych związanych z [Arcadią](#): w 1711 roku sfinansował tom pism sekretarza akademii, historyka literatury włoskiej G.M. Crestimbeniego. Zajmował się zwłaszcza teatrem muzycznym, tworząc własną wersję arkadyjskiego *dramma nobile* dostosowaną do specyfiki takiego teatru. W latach 1711-1713 zrealizował kilka spektakli operowych w swoim teatrze na Trinitá de'Monti we współpracy z dramaturgiem C.S. Capece, kompozytorem D. Scarlattim i scenografem F. Juvarra, m.in. „Ptolemeusz i Aleksander” (1711, z wątkami autobiograficznymi), „Orland, czyli szaleństwo zazdrości” (1711), „Tetyda na Skyros” (1712), „Ifigenia w Aulidzie” i „Ifigenia w Tauydzie” (1713).

Żył w [XVII-XVIII wieku](#).

Bibliografia

Przedmiotowa

1. H. Barycz, *Studia nad wychowaniem królewiczów Sobieskich*, Kraków, 1954.
2. A. Skrzypietz, *Królewscy synowie - Jakub, Aleksander i Konstanty Sobiescy*, Katowice, 2011.
3. W. Roszkowska, *Mecenat królewicza Aleksandra. Teatr Armonie Calidio (1709-1714)*, Śląski Kwartalnik Historyczny Sobótka, R. 35, 1980.
4. W. Roszkowska, *Polacy w rzymskiej „Arkadii” (1699-1766)*, Pamiętnik Literacki, z. 3, 1965.

